

Sbírka modlitebního týdne 2022

Posledních několik let se toho od nás všech hodně žádalo a svět, ve kterém žijeme, se hodně změnil: Po více než dvou letech pandemie jsme nyní také konfrontováni z první ruky s válkou v Evropě. Jako adventisté si zde však připomínáme Ježíšova slova v Lukáši 21,28: „Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“

Jaká je to výsada, když víme, že máme milujícího Boha, který je nade vším zmatkem této doby. Bůh, který projevil svou lásku tím, že se nám stal darem. Ellen Whiteová to vyjádřila takto: „Jak veliký byl Boží dar lidstvu a jak hodně se Bohu podobal! S velkorysostí, která nemůže být nikdy překonána, umožnil záchranu vzpurných lidských dětí a přivedl je, aby viděly jeho záměr a rozpoznaly jeho lásku.“ (Rady o správcovství, strana 19) Společné přemýšlení o Božích záměrech, úžas nad Božími skutky v našem životě i v životě druhých obohacují naši společnost a přináší velké požehnání i pocit vděčnosti.

Tuto vděčnost můžeme vyjádřit společnou modlitbou, společným zpěvem a také zvláštní sbírkou (obětí) díkůvzdání. Ještě předtím, než Mojžíš popisuje pravidla pro oběť za hřích v knize Leviticus, dává pokyny ohledně zápalné oběti, přídavné oběti a oběti díkůvzdání. To byly dobrovolné oběti. Zde se měl věřící sám rozhodnout, zda a jaký druh oběti má být přinesen. Tyto oběti byly výrazem jeho oddanosti a vděčnosti Bohu. Zdá se, že je pro Boha důležité, aby náš vztah s ním nebyl v první řadě založen na vztahu dlužníka k věřiteli, ale na hluboce pocíťované vděčnosti a oddanosti vůči Bohu.

Ellen Whiteová proto pokračuje ve výše uvedeném citátu velmi přímou otázkou: „Ukážete svými dary a obětmi, že si myslíte, že nic není příliš dobré pro Toho, který, dal svého jednorozeného Syna? ... Člověk, který upřímně miluje Boha, to nenechá pouze na slovech. Přinese své dary, aby mohli být vysláni pracovníci, aby zaseli drahocenné semeno.“ Na první pohled se nám tato fráze může zdát provokativní nebo manipulativní. Ale ve světle toho, co pro nás Bůh udělal, se zde ptá, jak budeme reagovat. Pavel používá podobně přímočaré vyjádření ve svém druhém dopise Korintským, když v osmé kapitole a osmém verši žádá Korintské, aby se připojili k obětní sbírce pro bratry v Jeruzalémě: „Neříkám to jako rozkaz, zmiňuji se však o horlivosti jiných, abych vyzkoušel opravdovost vaší lásky.“ Otázkou je, zda nám opravdu záleží na tom, abychom vyjádřili svou vděčnost za to, co už jsme s Bohem zažili.

Misionářská výzva, které čelíme, je velká, a to jak regionálně, tak globálně. Účelem modlitebního týdne je vyslat misionáře do mnoha oblastí, které ještě neměly příležitost dozvědět se o poselství evangelia nebo o brzkém Ježíšově návratu. Samotný region Blízkého východu zahrnuje populaci téměř 600 milionů lidí, z nichž jen 6 000 bylo v roce 2022 adventisty. I když se počet adventistů za posledních 10 let zdvojnásobil, tento úkol je stále obrovský, a proto vyžaduje velký závazek solidarity ze strany světové církve adventistů. V roce 2021 mohlo být do tohoto regionu posláno pouze 52 misionářských rodin. Misionářská práce v mnoha oblastech Afriky a Indie také závisí na solidaritě světové církve. „Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žně!“ (Matouš 9,38)

Na tomto místě bych vám všem rád poděkoval za podporu celosvětové misie vašimi modlitbami a finančními příspěvky. Sloužíme velkému Bohu, který nám vždy dává hojné dary!

Sjednoceni ve víře,

Norbert Zens

pokladník

Interevropská divize